

Endvidere må der ved overvejelserne om, hvorvidt der bør være tale om tung proces, tages hensyn til spørgsmål om international konkurrenceevne i forhold til virksomheder i lande, der ikke har indført eller påtænker at indføre afgifter svarende til de danske, og konkurrenceevne i forhold til indenlandske virksomheder.

Selv om en branche således måtte opfylde kriterierne for energiintensitet, kan det være, at branchen ikke er i konkurrence med udlandet. Brancher, hvor dette ikke er tilfældet i væsentlig udstrækning, er ved lovgivningens udarbejdelse holdt ude af proceslisten. En energiintensiv branche kan ligeledes være i konkurrence med en ikke-energiintensiv branche. I sådanne tilfælde holdes branchen helt eller delvist ude af proceslisten for at undgå, at den energiintensive branche skal opnå en lavere nettobelastning end den ikke-energiintensive konkurrent. Har den energiintensive branche en helt dominerende rolle på markedet, kan det dog komme på tale at medtage den ikke-energiintensive branche på proceslisten.

Desuden må ingen branche eller virksomhed blive nettovinder efter tilbageførsel af provenuet af CO₂-afgiften mv. som følge af tung proces lempelsen. Dette kriterium skyldes dels en rimelighedsbetragtning i forhold til ikke-energiintensive brancher, dels har det været et krav i forbindelse med Kommissionens godkendelse af CO₂-afgiften.

Endelig spiller også hensyn til administration og kontrol en vigtig rolle. Det er således vigtigt at undgå, at en proceslempelse, der medfører, at energiforbruget skal fordeles på tung og let proces, kommer til at omfatte uforholdsmæssigt mange virksomheder i forhold til den enkelte virksomheds økonomiske udbytte af lempelsen.

Energiforbrug, der ikke anvendes til processer, men til rumopvarmning og varmt vand, er pålagt både den fulde CO₂-afgift på 100 kr. pr. ton og den fulde energiafgift (enten elafgift, mineralolieafgift, kulafgift eller gasafgift). Energiafgifterne udgør med lidt variation for de forskellige energiprodukter ca. 47 kr. pr. GJ i år 2000 gradvist stigende til ca. 51 kr. pr. GJ i 2002.

Omregnet til en gennemsnitlig afgiftsbelastning pr. ton CO₂ svarer dette – inkl. CO₂-afgiften på 100 kr. pr. ton – til hhv. ca. 740 kr. for gasolie, 970 kr. for naturgas, 590 kr. for kul og 710 kr. for fuelolie i år 2000 og hhv. ca. 775 kr. for gasolie, 1.020 kr. for naturgas, 630 kr. for kul og 745 kr. for fuelolie i år 2002.

Regeringen lægger vægt på, at de internationale målsætninger om reduktioner i CO₂-udledningerne nås. Med CO₂-afgiften er det regeringens hensigt, at Danmark skal yde et bidrag til opfyldelse af disse mål-

sætninger, dels ved reduktioner i egne CO₂-udledninger, dels ved at gå foran med et godt eksempel. Det er imidlertid den danske regerings opfattelse, at CO₂-reduktioner såvel via afgifter som via en række andre tiltag bedst gennemføres ved hjælp af fælles internationale virkemidler.

Stadig flere lande indfører i disse år afgifter på erhvervenes energiforbrug og udledninger af CO₂, og der arbejdes på europæisk niveau på at skabe en fælles ramme for beskattningen af energi. Den danske CO₂-afgift og satsstruktur vil derfor løbende blive vurderet i lyset af den internationale udvikling.

Senest i 2005 vil energipakken blive taget op til fornyet revision med henblik på vurdering af satser, struktur samt økonomiske og miljømæssige virkninger. Afhængigt af bla. den internationale udvikling vil det dog kunne komme på tale at gennemføre ændringer af energipakken før dette tidspunkt.

Lovforslagets indhold

Væksthusgartnerier og vækstlys

Det foreslås, at der indføres en valgmulighed ved beregning af den mængde elektricitet til vækstlys, der er omfattet af reglerne om tung proces. De gældende regler for vækstlys fremgår af § 9, stk. 10-16, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

Væksthusgartnerierne er antalsmæssigt det største erhverv på proceslisten. Som udgangspunkt er kun brændsel til opvarmning af væksthuse defineret som tung proces. Forbruget af elektricitet til vækstlys er derimod ikke omfattet, men kan alligevel henregnes til tung proces indenfor visse grænser. Grænserne afhænger af væksthusearealet, planternes art og de naturlige lysforhold. Da der er en væsentlig spredning i energiintensiteten i væksthusgartnerierne, ville en ordning, hvor hele forbruget af elektricitet blev defineret som tung proces, bryde med betingelsen om, at virksomheder med tung proces ikke samlet set må få en økonomisk gevinst.

Ordningen, der har karakter af en afgift på det marginale forbrug af vækstlys, blev udviklet i samarbejde med gartnerens organisation. Det var forventningen, at ordningen kunne indpasses i gartnerierne normale arbejds gange og registreringer, og derfor kunne anvendes af de fleste gartnerier med vækstlys uden større ekstra administrative omkostninger. Ordningen ville endvidere gøre det interessant for flere gartnerier at indgå aftale om energibesparelser. En evaluering af ordningen har imidlertid vist, at den i praksis er tung at administrere og kan medføre større omkostninger